

ser en femte landsdækkende radiokanal i Danmark har, sikrer de sig, at de faktisk bliver overholdt, at de ikke bare knipses diskussionen til side ved at hylde, at der er kommet flere medier, og at der dermed er mere mangfoldighed. Der er selvfølgelig også på det her område behov for, at vi tager et politisk ansvar.

Jeg vil gerne her i dag sige, at ja, det er godt med konkurrence, og det er ved gud godt med konkurrence også på medieområdet. Der kan aldrig være for mange stemmer i en offentlig debat. Der kan til gengæld være for få. Men som det også er fremkommet i debatten i dag, kan markedet ikke klare alt. Endda hr. Jens Rohde har i dag fra talerstolen sagt, at markedet ikke kan klare alt.

Det er derfor, at vi har behov for et stærkt Danmarks Radio, men det er også derfor, at vi har behov for et stærkt TV 2. Jeg må sige, at erfaringerne fra liberaliseringerne på radioområdet med en regering, der ikke ønsker at efterleve egen public service-forpligtelse, indikerer, at en privatisering af TV 2 ikke er så let endda.

Regeringen har nu haft knap 2 år til at overbevise resten af Folketinget om, at medieforliget var en god aftale for de danske medier, men den overbevisning er altså ikke kommet til stede. Vi har heller ikke i dag i forespørgselsdebatten, der nu har stået på i flere timer, hørt de argumenter, der skulle overbevise os og seerne af TV 2 om, at vi vil få et bedre TV 2 med den privatisering, der lægges op til.

Vi har aldrig påstået, at en mediediskussion er let. Det er en balancegang, og det er svært politisk at definere de krav, der skal gælde medier, fordi man meget let kommer til at gå det skridt over grænsen, man ikke må, og blande sig i indholdet. Men derfor er diskussionen alligevel nødvendig, og det er nødvendigt, at vi tager det politiske ansvar på os.

Vi bliver nødt til at forholde os til, at antallet af selvstændige dagbladstitler i Danmark er raset ned, for med den ejerkoncentration sker der uundgåeligt også en koncentration af magten. Det behøver ikke at have negative konsekvenser, men det kan have det. Derfor den politiske diskussion.

Regeringen bliver også nødt til at forholde sig til, at når den fjerner portostøtten til alle de blade, tidsskrifter, fagblade og andre udgivelser, der er i Danmark, betyder det selvfølgelig indskrænkninger i forhold til den offentlige debat.

Derfor: Må jeg ikke have lov til endnu en gang at opfordre regeringen til, når vi har en

mediediskussion i Folketinget at tage den seriøst og også på det her område tage et reelt politisk ansvar.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg vil gerne bede om mere ro i salen, så man kan høre de guldkorn, der bliver sagt.

Jens Rohde (V):

Debatten om mediepolitikken er ganske nødvendig og alvorlig, og derfor skal den tages seriøst, siger fru Mette Frederiksen.

Derfor er det sådan lidt tankevækkende, at det eneste, fru Mette Frederiksen reelt kan svinge sig op til i denne her debat, er en diskussion om Sky Radio eller ikke Sky Radio. Det eneste, fru Mette Frederiksen har kunnet svinge sig op til her fra Folketingets talerstol og fra sin plads, er at spørge om Sky Radio udelukkende med henblik på at prøve at male skræmmebilleder af, hvor forfærdeligt vores medie billede er og kan blive, når det er sådan, at der kommer kommercielle aktører ind på markedet, vel vidende at mangfoldigheden, alsidigheden, udbuddet af programmer aldrig nogen sinde har været større i den danske æter, og det takket være de liberaliseringer, vi har gennemført.

Jeg gennemgik i min tale, hvordan historien var i sin tid. Det er jeg ikke sikker på at fru Mette Frederiksen husker, selv om vi har nogenlunde samme alder. Det har jo på grund af liberaliseringerne bevæget sig i en retning, hvor mangfoldigheden aldrig nogen sinde har været større på det elektroniske mediemarked.

Lad mig så sige, at Sky Radio, hvis vi endelig skal diskutere den, har 1 million lyttere hver eneste uge. Er den ene million lyttere så bare en flok dompapper, som ikke forstår, hvad kvalitet er? Noget kunne tyde på det, når man lytter til fru Mette Frederiksen. Det synes jeg bare fortæller alt om Socialdemokraternes og især fru Mette Frederiksens mediepolitik og tilgang til diskussionen her.

Det er fuldstændig rigtigt, at markedet ikke kan klare alt. Men det er jo derfor, at vi fortsat sikrer, at der er meget skrappe public service-krav til TV 2, og der er væsentlige forskelle på de krav, som vi stiller til et privatiseret TV 2, også inden for den kvalitative del, og så de public service-krav, som blev stillet i forbindelse med udbuddet til Sky Radio. Der er væsentlige og store forskelle, men det vil fru Mette Frederiksen ikke engang forholde sig til.